

Karanfil Kokulu Kız

— çitlembik · 10 Haziran 2017

Bırak ipin ucunu
Süzüleyim göğe
Kan dolu gözlerimi görme
Sol anahtarı kırıldı cebimde
Bulutlar gelsin önüme
Yağmur yağacak
Şimşekler çakacak
En sonunda gökkuşağı doğacak
Umutları tüketme
Sakın anne
Şarkılar söylensin yine

Kurşun yağdı ya bedenime
Şehit dediler bana
Haykırdım
Do re mi fa
Dağ taş yerinden oynadı
Kızın öldü
Haberini ulaştı mı anne
Bayrak dalgalandı mı çamlıktan
Paşa Câmisinde
Sela verildi mi
Milli mücadele bümü anne

Yetmedi mi
Kan deryası
Karanfillerin kokusu duyulur mu
Alfabe namlunun ucunda kaldı
Kalemim kırıldı
Görevim yarıda kaldı
Yoksa bizim kaz dağlarının zirvesine
Yaz gününde
Karlara mı yağdı
Telli duvağımı göğsüne yasla anne

Lokmalar dökülsün
Dağtın gelen geçene
Mezarlıkta bir köşede
Sessizce uyurum
Haydi git artık eve
Sen gururla beni anlat
Benim kızım öğretmendi de

H. Çiğdem Deniz.